

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meirkostnað fyri lýsaran.

Sjálvt fiskifrøðingarnir standa púra býttir:

Toskarok á firðinum

Tað er satt toskarok á feroyisku firðunum í løtuni — hóast tað at vit eru komin út í november mánað. Bátar seta linu heilt inni á firðunum og menn sum smádreingir fáa stórar toskar við snøri heilt inni við land.

Vit hava spurt Jákup Sverra Joensen, fiskifrøðing, hvussu tað ber til, at toskur so nær landi, og so hesa árstíðina eisini.

— Vit standa púra á berum og vita einki at svara, sigur hann og visir til, at hetta er heilt óvanligt. Vit vita um, at toskur kemur inn at landi um várið og summarið, men at hann skal vera á firðun-

um hesa árstíðina er heilt óvanligt.

— Fiskurin plagar eisini at vera slánur, men nú visir tað seg, at tað er stórur og góður toskur.

Jákup Sverre sigur, at tað kunnu vera ymskar orsøkir til, at toskurin kemur so nær landi. Tað kann vera hitin í sjónum. Tað hevur verið heitari í ár og tí leitar toskurin kanska nærri landi, har sjógvurin ikki er so heitur.

Tað kann eisini vera tí at meira er av æti inni á firðunum enn longri úti. Hann heldur ikki hetta hevur nakað við alingina at gera.

— Eldri menn siga, at

teir vita ikki um slikt toskarok á firðunum og summir vilja vera við, at var tekin um at ringt fiskaar kom aftaná. Men hetta er so óvist.

Uppá fyrispurning um teir ikki hava kannað hesi viðurskifti, sigur Jákup Sverre, at teir hava ikki fólk til tað, men hann heldur, at hetta átti at verið kannað.

— Tað verður so áhugavert at siggja, um hetta hevur nakað at siga fyri fiskiskapin í komandi tíðum, sigur Jákup Sverre at enda.

jan

Avgreiða nú allan postin

Fyribils hevur Landsstýrið jattað eitt fólk aftrat til posthúsið í Havn, men tað er neyvan nóg mikið til at allur postur kann avgreiðast uttan nógva yvirtíð.

Í longri tíð hava starvsfólk á posthúsinum í Havn verið noydd at arbeiða

Kalmar mótti hesum báðum smádreingjunum á alistóðini hjá Mortani í Kaldbaksfirði. Teir fiskaðu hesar toskarnar eftir eini løtu

yvir hvørja viku. Men nú hildu tey, at tað kundi vera nóg mikið, tey kravdu meira starvsfólk, og fyrst í hesi vikuni avgjördu tey at leggja alt yvirarbeiði niður, til meira starvsfólk varð jattað. At tað fór at fáa avleiðingar sást beinanvegin. Álitisfólk samráddust tí fyrst við leiðsluna, og mikukvöldið samtykti Landsstýrið at seta eitt fólk aftrat.

Avleiðingarnar av, at starvsfólk ikki vildu arbeiða yvir, vóru, at bara ein litil partur av uttanlandspostinum, sum kom til landið mánamorguni,

varð avgreiddur mánadagin og týsdagin, sum vanligt er. Hósmorgunin stóðu enn fyra ella fimm kontainarar á bryggjunni. Tann posturin skuldi verið avgreiddur nú.

Hvønn mánadag koma einir fimm seks kontainarar við posti til Føroya. Skal tann posturin skiljast sundur og berast út er neyðugt við yvirtíð, tí tey eru so illa mannað á posthúsinum. Haraftir er serliga nógur postur um mánadarskiftið, tá peningastovnar og onnur senda út kontoavrit t.d. Tað gevur alt so nóg arbeiði, at posthúsið ikki fær

avgreitt allan postin uttan yvirtíð við verandi manning.

randi

**Fylg við,
hvat hendir**

tíðindablaðið
sosialurin